universität innsbruck
Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 78. Gerasa

urn:nbn:at:at-ubi:2-8659

لوحه ۷۸ – جرش (غه‌رازا).

وقتیله بر روما شهری اولان (جرش) بوکون حوراندە (وادی کروان) داخلنده (جرش) نامی حائزدر. بومحلك خرابه‌لری تدمر، پەترا، وبعلبکدن صکره بتون سوریه‌نك اك اهمیتلیلریدر. مع‌التأسف بونلرك برچوغی زمانمزك طاش خیرسزلری طرفندن تخریب ایدلمش اولدیغندن دها زیاده ضرردن وقایه‌لری ایچون شدتلی تدبیرلرك اتخاذی لزمدر. شهرك سوری ۳٫۵ کیلومترو وسعتنده‌در. سورك جنوب قسمی اوکنده بیوك برباب ظفر وبوکا متصل اولق اوزره دخی محاربات بحریه اویونلرینك اجراسنه مخصوص اولان و (نوماخی) دینلن برمحل موجوددر. بونك حاوی اولدیغی حوض ۱۵۵ مترو طول و ۵۵ مترو عرضنده‌در. بوندن صکره ۹۰ مترو طول و ۵۵ مترو عرضنده بر (سیرق) کلور. شهرك داخلنده ایکی تیاترو محلی واردر. جنوبده‌کی سورك یقینده پازار محلی کائندرکه بورادن اعتباراً ایکی طرفی ستونلی ۸۰۳ مترو طول و ۱۲٫۶ مترو عرضنده برجاده بتون شهرك داخلندن کچرك امتداد ایدر. بوراده وقتیله جمعاً موجود اولان ۵۲۰ ستوندن آزوقته کلنجه‌یه قدر یالکز ۷۱ عددی قالمش ایدی. اشبو جاده‌نك قربنده بیوك (آرته‌میس) معبدی بولنورکه ۱۰۴ : ۱۶۰ مترو ابعادنده برتراچه اوزرنده مؤسس وستون رواقلریله محاط ایدی وکوزل برقپو بونك مدخلنی تشکیل ایدردی. شهرك سائر مواقعنده ولایعد انقاض مساکن آره‌سنده قاپلیجه، سوقاق قپولری، کوپری، چشمه، کلیسا کبی برچوق مؤسساتك بقایاسی کورولمکده‌در Zeitschrift des Deutschen Palästinavereins XXV, 1902 نامنده‌کی آلمانجه رسالهٔ موقوته‌ده دوقتور (ك. شوماخر) ك جرش حقنده ۳ لوحه و ۴۲ رسمی حاوی کوزل براثری مندرجدر. ۱۸۹۶ سنه‌سی تشرین اولنده جرشده بولنمش اولان باویرا ولی عهدی پرنس (روپره‌خت) حضرتلرینك دخی Zeitschrift des Münchener Altertumsvereins N. F. 9 نام رسالهٔ موقوته‌ده بوخرابه‌لر حقنده پك کوزل تعریفاتی حاوی براثری مندرجدرکه پرنس بواثرنده بتون بوآبده‌لردن کمال تقدیر ایله بحث ایتمکده‌درلر.

۷۸ نجی‌لوحه، شهرك (فوروم) دینلن پازار محلنی ارائه ایتمکده‌در. بومحل آت نعلی شکلنده بنا اولنمش اولوب اك بیوك قطری ۷۴٫۴۰ مترو طولنده‌در. ایونیك نظامنده‌کی ستونلردن یالکز ۵۶ عددی محفوظ قالمشدر. شو آت نعلی شکلنك آچیق طرفی ۷۱ مترو عرضنده اولوب بوراده وقتیله موجود اولان برمردیوندن، بوکون (بیت‌التی) دینلن وجنوبده‌کی تیاترو محلنك همان یقینده کائن اولان برمعبده چیقیلور ایدی.

Tafel 78. **Gerasa.** Aufnahme der Expedition Puchstein.

Die einstige römische Stadt Gerasa ist das heutige Djerasch im Wâdi Kêrawân des Ḥaurân. Nächst Palmyra, Petra und Baalbek sind die Ruinen dieses Ortes die bedeutendsten von ganz Syrien. Leider ist vieles davon durch modernen Steinraub verwüstet worden. Die Stadtmauer hat einen Umfang von 3,5 Kilometern. Im Süden steht vor ihr ein großes Triumphtor. Daran schließt sich eine sogenannte Naumachie zur Aufführung von Kämpfen zu Wasser, deren Becken 155 m lang und 55 m breit ist. Hierauf folgt ein Zirkus von 90 m Länge und 55 m Breite. Innerhalb der Stadt erheben sich zwei Theater. Nahe der Südmauer liegt der Marktplatz, von dem eine 12,6 m breite, von Säulenhallen begleitete Straße von 803 m Länge durch die ganze Stadt zieht. Diese Hallen hatten im ganzen 520 Säulen, davon standen bis vor kurzem noch 71 aufrecht. Nahe der Hauptstraße liegt der große Artemistempel auf einer von Säulenhallen umgebenen Terrasse von 104 : 160 m, zu der ein schönes Tor den Eingang bildete (Taf. 80). An anderen Stellen der Stadt bemerkt man, zwischen den Trümmern der Wohnhäuser, Thermen, Straßentore, Brücken, Brunnen, Kirchen und viele andere Anlagen.

Eine gute Arbeit über Gerasa ist von Dr. G. Schumacher in der Zeitschrift des Deutschen Palästinavereins XXV 1902 mit 3 Tafeln und 42 Abbildungen veröffentlicht. Eine vorzügliche Schilderung der Ruinen hat S. K. H. der Kronprinz Rupprecht von Bayern veröffentlicht, der im Oktober 1896 in Gerasa verweilte (Zeitschrift des Münchener Altertumsvereins N. F. 9. Jahrgang, München 1898, S. 1—9).
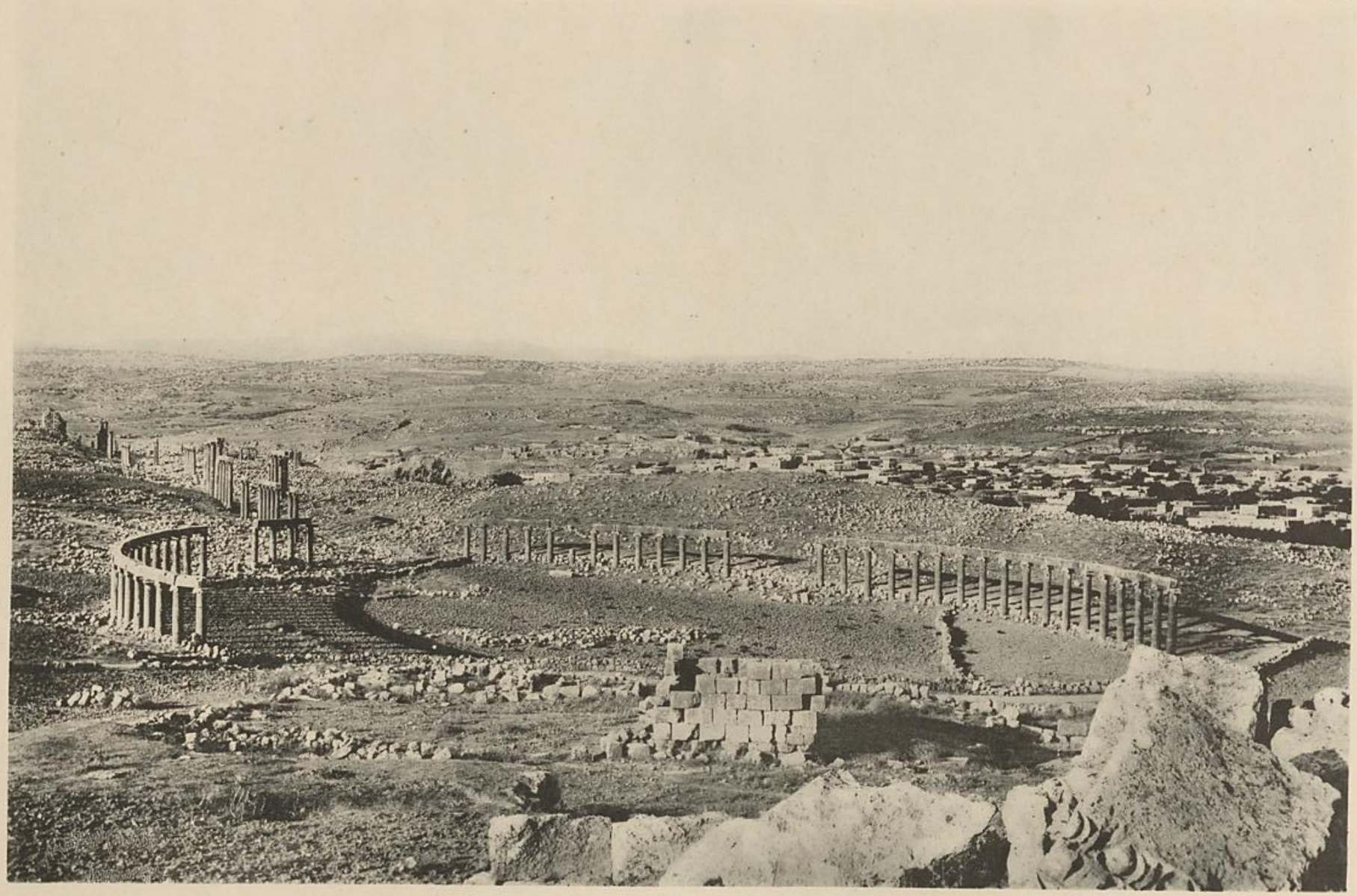
Taf. 78 zeigt den Marktplatz (Forum) der Stadt, der in der Form eines Hufeisens gebaut ist. Der größte Durchmesser beträgt 74,40 m. Von den ionischen Säulen stehen 56 noch aufrecht. Die Öffnung des Hufeisens ist 71 m breit, hier lag eine Treppe, über die man zu einem Tempel emporstieg, der heute bēt el-tei genannt wird, dicht neben dem südlichen Theater.